

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"ג ע"א

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּעְבְּרִין עַל פִּתְגָּמֵי אוֹרֵייתָא. וְהָהוּא יוֹמָא, לֹא שְׁכִיחַ דִּלְטוֹרָא (ס"א פטרא) לְמַלְלָא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל. כַּד מָטָא הָאִי שְׁעִירָא לְגַבֵּי טוֹרָא, כַּמָּה חִידוֹ עַל חִידוֹ מִתְבַּסְּמִין כְּלָהוּ בֵּיהּ. וְהָהוּא גִרְדִּינָא דְנַפְיָק, אֶהְדֵּר וְאָמַר תּוֹשְׁבַחְתָּא דִּישְׂרָאֵל, קְטִיגוֹרָא אֲתַעְכִּיד סְנִיגוֹרָא.

תרגום לעברית

לְמַדְנּוּ, כַּמָּה קְבוּצוֹת מַחְבְּלִים מְזִדְּגִים (מְזִדְּמָנִים), שֶׁהֵם תַּחַת יָדוֹ, וּמִמָּנִים לְרַגְלָא אֶת הָאָרֶץ עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְאוֹתוֹ יוֹם לֹא מְצוּי הַמְלִשִּׁין (פִּתְחוֹן) לְדַבֵּר עַל יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַשְּׁעִיר הַזֶּה אֶל הָהָר, כַּמָּה שְׂמֻחָה עַל שְׂמֻחָה מִתְבַּשְּׂמִים כָּלָם בּוֹ. וְאוֹתוֹ שׁוֹמֵר שְׂיוּצָא, חוֹזֵר וְאָמַר אֶת תּוֹשְׁבַחְתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הַקְטִיגוֹר נַעֲשֶׂה סְנִיגוֹר.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, לָאוּ דָא בְּלַחוּדוּי הוּא, אֶלָּא בְּכָל אַתֵּר דְּבַעֲיִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְדַּכָּא מַחוּבֵּייהוּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון עֵיטָא לְקִשְׂרָא מְאִרֵּי דְדִינָא, וּלְבַסְמָא לְהוּ בְּאִינוֹן קְרַבְנִין וְעֶלְוֹן, דְּקַרְבִּין קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּכְדִין לֹא יְכַלִּין לְאַבְאָשָׁא. וְהָהוּא יוֹמָא יִתִּיר עַל כָּלָא, כַּמָּה דְּמִבְסָמִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא לְכָלָא, הֵכִי מִבְסָמִין לְכָל אִינוֹן דְּאִית לְהוּ דִּלְטוֹרָא (ס"א פטרא) וְכָלָא קְרַבְנָא הוּא וּפּוֹלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

ובא ראה, לא זה לבדו הוא, אלא בכל מקום שרוצים ישראל להטהר מחטאיהם, הקדוש ברוך הוא נותן להם עצה לקשר את פעלי הדין ולבשם אותם באותם קרפנות ועולות שקרבים לפני הקדוש ברוך הוא, ואז לא יכולים להרע. ואותו יום יותר על הכל, כמו שישראל מבשמים למטה את הכל, כך מבשמים את כל אלו שלהם יש הלשנה (פתחון), והכל הוא קרבן ועבודה של הקדוש ברוך הוא.

טקסט הזהר

תאנא, בההיא שעתא דכתיב, ולקח אהרן את שני השעירים וגו', מתערינ אינון בההוא יומא לעילא, ובעיין לשלטאה (נ"א לשטאה) ולמיפק בעלמא. כיון דכהנא מקרב אליו לתתא, מתקרבינ אינון לעילא. כדין עדבין סלקין בכל סטרין, כהנא יחב עדבין לתתא, כהנא יחב עדבין לעילא. כמה דחד אשתאר ביה בקודשא בריה הוא לתתא. וחד אפקין ליה לההוא מדברא, הכי נמי לעילא, חד אשתאר ביה בקודשא בריה הוא, וחד נפיק ושט בעלמא, לההוא מדברא עלאה, וחד בחד מתקשר.

תרגום לעברית

למדנו, באותה שעה שכתוב ולקח אהרן את שני השעירים וגו', הם מתעוררים באות יום למעלה ורוצים לשלט (לשטות) ולצאת לעולם. כיון שהכהן מקריב את אלו למטה, אז נקרבים אותם למעלה, ואז עולים הגורלות בכל הצדדים. הכהן נותן גורלות למטה, הכהן נותן גורלות למעלה. כמו שאחד נשאר עם הקדוש ברוך הוא למטה, ואת האחד מוציאים לאותו המדבר, כך גם למעלה אחד נשאר עם הקדוש ברוך הוא, ואחד יוצא לשויטט בעולם לאותו המדבר העליון, ואחד נקשר באחד.

כְּתִיב (ויקרא טז) וְסִמָּה אֶהְרֵן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדָה עָלָיו וְגו'.
בְּגִין כֹּה וְסִמָּה אֶהְרֵן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְסַתְּכֵם עַל יָדָיו. עַל רֹאשׁ הַשָּׁעִיר
הַחַי, הַחַי דִּי יִיקָא, לְאַכְלֵלָא הֵהוּא דְלַעֲיָלָא. (ויקרא ה) וְהַתּוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת, כְּמָה
דְּכְתִיב (ויקרא ה) וְהַתּוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ. וְאוֹקִימָנָא עָלֶיהָ, דְּאַתְדַּכִּי בַּר נֶשׁ וְאַשְׁתֵּאֲרָא
עָלֶיהָ כָּל הֵהוּא חוּבָא. אוֹף הָכִי וְהַתּוֹדָה עָלָיו, בְּתַר דְּאוּדִי כְּהֵנָּא בְּגִינֵיהּ דִּישְׂרָאֵל,
עָלָיו: כְּלוּמַר, יִשְׁתַּאֲרוֹן כְּלָהּ עָלָיו.

תרגום לעברית

כְּתוּב וְסִמָּה אֶהְרֵן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדָה עָלָיו וְגו'. מִשּׁוּם כֹּה וְסִמָּה
אֶהְרֵן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו, שֶׁהַקּוֹדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא הִסְכִּים עַל יָדָיו. עַל רֹאשׁ הַשָּׁעִיר הַחַי, הַחַי
דְּיֻקָּא, לְהַכְלִיל אוֹתוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. וְהַתּוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת, כְּמֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא ה)
וְהַתּוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ. וּבְאַרְנוּ עָלֶיהָ, שֶׁנִּטְהַר הָאָדָם וְנִשְׁאַר עָלֶיהָ כָּל אוֹתוֹ הַחָטָא.
אִף כֵּן וְהַתּוֹדָה עָלָיו, אַחֲרֵי שֶׁהַתּוֹדָה הַכֵּהָן בְּעִבּוּרָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל - עָלָיו, כְּלוּמַר, כָּלָם
יִשְׁאָרוּ עָלָיו.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, אִי הָכִי וְהָא כְּתִיב וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵים, אָמַר לִיה
שְׂאנֵי הָכָא, דְּהֵתָם לְשַׁעֲרֵים הֵווּ קִרְבִּין קִרְבָּנָא, וּבְגִין כֹּה לֹא כְּתִיב וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת
זִבְחֵיהֶם שְׁעִירִים, אֲלֹא לְשַׁעֲרֵים, דְּהֵתָם לְשַׁעֲרֵים הֵווּ עֲבָדֵי פוֹלְחָנָא, וְשׁוֹלְטָנוּתָא.
וְהָכָא וְנִשְׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם, וְקִרְבָּנָא לֹא אֶתְעָבִיד אֲלֵא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
תָּא חֲזִי, דְּבְגִינֵי קִרְבָּנָא מִתְּבַסְּמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְדִינָא לֹא שְׂרִיא וְשִׁלְטָא עָלֵיהּ
דִּישְׂרָאֵל.

אמר לו רבי אבא, אם כך, כתוב ולא יזכחו עוד את זבחייהם לשעירים. אמר לו, כאן שונה, ששם לשעירים היו מקריבים קרבן, ומשום כך לא כתוב ולא יזכחו עוד את זבחייהם שעירים, אלא לשעירים, ששם לשעירים היו עושים פלחן ושלטון, וכאן - ונשא השעיר עליו את כל עונתם, והקרבן אינו נעשה אלא לקדוש ברוך הוא. בא וראה שפגלל הקרבן מתבשמים עליונים ותחתונים והדין לא שולט ושורה על ישראל.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ג ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תאנא, ושלח ביד איש עתי המדברה. מהו איש עתי. אלא רזא דמלה הכי הוא

תרגום לעברית

למדנו, ושלח ביד איש עתי המדברה. מהו איש עתי? אלא סוד הדבר כך הוא - בכל מה שנעשה, צריך אדם מזמן לאותו דבר. יש אדם שהברכה מתקיימת על ידו יותר מאחר. בא וראה מה כתוב בכהן, טוב עין הוא יברך, אל תקרי יברך אלא יברך, כי הוא מזמן שתתקיים ברכה על ידו בזה. (ושורה הברכה בהשגחתו).

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.